

[Formanden]

(Beslutningsforslag nr. B 69).

Medlemmer af Folketinget Aage Frandsen (SF), Gade (SF), Lilli Gyldenkilde (SF), Birgitte Husmark (SF), Jes Lunde (SF), Holger K. Nielsen (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en økonomisk-økologisk kommission.

(Beslutningsforslag nr. B 70).

Medlemmer af Folketinget Kirsten Jacobsen (FP), Pia Kjærsgaard (FP), Bente Juncker (CD), Mimi Jakobsen (CD), Kofod-Svendsen (KRF) og Lysholm Christensen (KRF) har meddelt mig, at de ønsker til statsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage omkring boligejernes vanskelige situation med henblik på belåningsforhold, lejeværdi, grundskatter, stempelafgifter, vedligeholdelsesfradrag m.v.«

(Forespørgsel nr. F 28).

Fra Statsministeriet har jeg modtaget følgende skrivelse:

»Statsministeriet, den 20. april 1990.

Ved kongelig resolution af 6. april 1990 er det bestemt, at sager vedrørende støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v. overføres fra Miljøministeriet til Landbrugsmi-
nisteriet fra den 6. april 1990 at regne.

Folketinget bedes underrettet herom.

(sign). Poul Schlüter«

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Frank Jensen (S):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forskning i voksenuddannelse og folkeoplysning.

(Beslutningsforslag nr. B 69).

Idet jeg henviser til beslutningsforslagets tekst og bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Aage Frandsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en økonomisk-økologisk kommission.

(Beslutningsforslag nr. B 70).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring og realkreditloven. (Byggeskade-fond, indførelse af konkurrence på rådgivningsområdet, friarealbeslutninger m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 22/11 89. Første behandling 5/12 89. Betænkning 29/3 90. Anden behandling 5/4 90. Tillægsbetænkning 19/4 90).

Der var stillet 5 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Formanden:

Må jeg bede om, at der bliver så meget ro i salen, at vi kan høre fru Kirsten Jacobsen.

*Forhandling***Kirsten Jacobsen (FP):**

Nu er det ikke styrken af min stemme, som plejer at være et problem her.

Jeg vil prøve på at forklare, hvorfor Fremskridtspartiet mener, at disse ændringsforslag er nødvendige. Det er de af to grunde; for det første mener vi rent principielt, at de, der forårsager byggeskader, skal bære ansvaret og betale. Det er helt urimeligt, at det er dem, skaderne går ud over, der skal betale for dem. Derfor må det være entreprenørerne, som hæfter og betaler for de skader, de selv forårsager.

[Kirsten Jacobsen]

Jeg har forstået, at både Socialdemokratiet og SF egentlig har stor sympati for denne tankegang, men at man alligevel ikke vil støtte ændringsforslagene, fordi man mener, at der kan være nogle tekniske problemer. Nu synes jeg jo, at ændringsforslagene er ganske klare, og de er lavet med bistand af Boligministeriet – hvis det så ellers betyder noget – så det skulle ikke kunne afholde SF fra at støtte ændringsforslagene.

SF spørger: Hvorfor skal det kun være på dette lille område? Det fremgår klart af bemærkningerne, at Fremskridtspartiet mener, at denne garantiordning vedrørende byggeskader skal dække alle former for støttet byggeri, altså hele raden rundt. Dette forslag handler kun om byfornyelse og boligforbedring, men det er da bedre at starte med et godt princip et lille sted og så, næste gang vi har de andre områder til behandling, få indført det samme princip dér.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at noget parti kan stemme imod ændringsforslag, som går ud på, at skadevolderne betaler for de skader, de forårsager. Jeg kan ikke forstå, at man fra noget parti kan have den holdning, at det er den skadelidte, der skal betale for de fejl, andre har forvoldt dem. Derfor vil jeg anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at vi synes, det har været meget positivt, at Fremskridtspartiet har prøvet at få udarbejdet nogle forslag, der imødegik den kritik, SF har fremført. Men vi mener, at det, der ligger her, er helt utilstrækkeligt, også fordi det optræder som et alternativ til systemet i Byggeskadefonden.

Ofte er det sådan, at de entreprenører og de selskaber, som skal stilles til regnskab, simpelt hen ikke længere eksisterer, når regnskabet's time er inde. Vi synes, det er en udmærket idé, at vi prøver at finde en fornuftig ordning, der kan dække alle disse eksempler, men vi mener også, at fru Kirsten Jacobsen ikke har taget højde for det problem, at i den fondsdannelse, hun forestiller sig, og i den opsparingsordning, hun forestiller sig, vil dette helt uden videre blive væltet over på huslejerne, og det vil blive et lejerfinansieret problem. Det synes vi også er væsentligt at få set på.

Vi har efter at have set boligministerens svar ikke tillid til, at den fondsdannelse, fru Kirsten

Jacobsen foreslår, vil virke tilstrækkelig effektivt, eller at den forsikringsordning, fru Kirsten Jacobsen foreslår, vil virke tilstrækkelig langsigtet til, at vi føler os trygge ved, at forslaget vedtages i den form, som det er fremsat i her. Derfor vil vi gerne arbejde videre med sagen og se på den i Boligudvalget, men vi kan ikke se, at den er et alternativ til anvendelsen af Byggeskadefonden i den foreliggende situation. Og som sådan har fru Kirsten Jacobsen jo stillet den op – og ikke som et supplement.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Egentlig synes jeg, det er synd for hr. Pelle Voigt, men jeg vil sige, at han åbenbart ikke har læst ændringsforslaget, inden han gik herop. Jeg vil gerne have lov til at læse stk. 3 i ændringsforslag nr. 3, hvor der netop står:

»Garantien indestår, selv om entreprenøren inden for dette tidsrum går konkurs, eller det selskab, der har udført entreprisen, ophører med at eksistere.«

Så der er taget højde for det, hr. Pelle Voigt. Og det er ikke nogen fondsdannelse; det er en forsikringsordning eller en bankgaranti.

Lissa Mathiasen (S):

Som Socialdemokratiet også har givet udtryk for i betænkningens bidraget, er vi principielt enige i det ændringsforslag, Fremskridtspartiet har stillet, og derfor vil jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, for at der ikke skal herske nogen misforståelse om det, at vi er enige i princippet om, at det er den, der producerer, og i dette tilfælde den, der bygger, der bør stå for ansvaret.

Det, vi samtidig siger, er, at vi ikke synes, dette kun er et spørgsmål om byfornyelsen, men at man generelt burde tage fat på dette i forbindelse med det støttede byggeri, svarende til Socialdemokratiets holdning og udtalelser, siden debatten om hele garantiproblematikken startede i begyndelsen af 1980'erne. Vi har hele vejen igennem givet udtryk for, at vi mener, det er entreprenørerne m.v., der bør dække ansvaret ind.

Men som vi også giver udtryk for i vores betænkningens bidrag, anerkender vi, at det er en kompliceret affære at lave en lovgivning, som er dækkende, og som er grundig nok. Det så vi, dengang vi behandlede spørgsmålet om produktansvarslovgivningen, hvor vi så, hvor lang

[Lissa Mathiasen]

tid det rent faktisk tog at få en sådan lovgivning igennem, således at den blev grundigt færdigarbejdet, inden den blev vedtaget. Tilsvarende mener vi – i erkendelse af, at det er kompliceret, og det er også grunden til, at vi vil undlade at stemme – at det er korrekt at sige: Det er noget, der skal bearbejdes grundigt, men vi er enige i principperne.

Det, vi har undret os over, og som jeg også gav udtryk for ved andenbehandlingen, er, at SF, som tidligere har været enig i den holdning, at det burde være entreprenørerne, der skulle dække eventuelle skader ind, således at det ikke er skadelidte, der kommer til at skulle betale gildet, nu pludselig ændrer signaler og siger: Det er helt i orden, at det er det offentlige og til syvende og sidst, hvis det kommer så vidt, lejerne, der kommer til at betale det. Det er dér, vi er fundamentalt uenige, og vi har undret os over, at man lige siden 1985, da SF første gang var på talerstolen i denne sag, og hele vejen igennem til og med førstebehandlingen af denne sag har været enige i disse principielle overvejelser. Derfor kan det undre, at SF pludselig springer over og siger: Vi vil gerne støtte denne form for opbygning af en fond.

Men som sagt: Socialdemokratiet er enig i principperne. Man kan jo så om ikke andet lægge nogle positive vinkler i, at vi nu fra SF's side har fået en tilkendegivelse af, at man mener, at det er noget, der skal undersøges grundigere. Jeg vil håbe – selv om jeg har bemærket, at det er begrænset, hvor meget boligministeren er gået ind i denne sag – at vi på baggrund af det, der står i betænkningen, efterfølgende kan få sat gang i et sådant arbejde, at vi måske generelt kan få ændret vores byggeskadedækning, således at vi fremover vil se, at det er de egentlig ansvarlige, der også kommer til at dække skaderne. Det ville være Socialdemokratiets ønske i denne sag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg forstår egentlig ikke fru Lissa Mathiasen, som siger, at ændringsforslaget ikke er omfattende nok. Hvis man tænker sig dette i praksis, så handler ændringsforslaget om, at der til enhver tid i de første 5 år af et byggeris levetid står en rådighedskapital klar til udbedring af byggeskader svarende til 5 pct. af entreprisesummen. Den vil være til stede, uanset hvad der

sker med entreprenøren, uanset om han går konkurs, uanset om han opløser sit selskab. Det er en væsentlig forbedring i forhold til de regler, der gælder i dag.

Dette ændringsforslag hjælper alle andre end dem, der forvolder skaderne. Det skaber bedre forhold for alle andre end dem, der forvolder skaderne.

Og må jeg så ikke sige: Forholdet er jo det, at i dag er det lejerne, nemlig dem, det går ud over, der skal betale for entreprenørernes skader. Regeringens forslag går ud på, at man friholder lejerne, men til gengæld er det så staten – så det vil sige os alle sammen – der skal betale. Fremskridtspartiet siger, at der er kun én eneste, der skal betale, nemlig den, der har forårsaget skaderne, nemlig entreprenøren, og det må være det rigtige.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Fru Kirsten Jacobsen har ret i én ting, nemlig at det i dag er lejerne, der har problemerne, hvis der opstår byggeskader. Med den ordning, vi får her, bliver det så at sige det offentligt finansierede Byggeskadedefond, der kommer til at betale skaderne. Derfor er der – i forhold til, hvordan det er i øjeblikket – tale om en klar forbedring for lejerne.

Så vil jeg gerne endnu en gang anholde Socialdemokratiets påstand om, at SF er med til at fritage entreprenørerne for ansvaret. Sandheden er, som jeg sagde det talrige gange ved andenbehandlingen, og som jeg så må gentage igen her, at entreprenøransvaret er blevet lempet. Det, man så gør her, er, at man så at sige stopper det hul til, der er opstået, fordi der ikke var en byggeskadedefondsfinansiering på byfornyelsesområdet. Man udstrækker den byggeskadedefond, man har inden for den almennyttige sektor, til også at gælde for byfornyelsesområdet. Der sker ikke med dette lovforslag nogen ændring af de ansvarsforhold, der gælder for entreprenørerne.

Som sagt er vi også villige til at se på de tanker, fru Kirsten Jacobsen har fremsat om en større entreprenøransvarlighed. Men, som vi også siger, det er så kompliceret et område, og man må udstrække det til at gælde hele byggerområdet, om jeg så må sige, for vi går i gang med det, og vi er meget villige til og meget positive over for at drøfte dette videre i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes, idet 13 stemte for, 75 imod; 45 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 og 2 samt 4 og 5 be-
tragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af
ændringsforslag nr. 3.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til
forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35,
stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget

vedtoges med 76 stemmer (KF, SF, V, RV, KRF
og Hugo Holm (UP)) mod 13 (FP); 45 (S og
CD) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsmini-
steren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 73:

*Forslag til lov om ændring af byggeloven,
brandloven og kommuneplanloven. (Ankere-
form, overførsel af bebyggelsesregulerende be-
stemmelser og brandværnsforanstaltninger til
byggeloven samt overførsel af gårdrydning til by-
fornyelsesloven m.v.).*

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 22/11 89. Første behandling 5/12
89. Betænkning 29/3 90. Anden behandling
5/4 90. Tillægsbetænkning 19/4 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35,
stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget

vedtoges med 117 stemmer (S, KF, SF, V, RV,
CD, KRF og Hugo Holm (UP)) mod 13 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsmini-
steren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 61:

*Forslag til lov om ændring af lov om social bi-
stand. (Øget fleksibilitet med hensyn til dagpas-
ningsordninger for børn samt tilskud til private
børnepasningsordninger).*

Af socialministeren (Aase Olesen).

(Fremsat 8/11 89. Første behandling 16/11
89. Betænkning 5/4 90. Anden behandling
17/4 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Forud for vedtagelsen af dette lovforslag lig-
ger der et meget langt og til tider meget sejt ar-
bejde, som på en god måde er endt i en bred
fælles betænkning, og jeg vil gerne på Socialde-
mokratiets vegne indledningsvis takke social-
ministeren og SF's ordfører, hr. Agerschou, for
et godt samarbejde.

Faktisk skal vi et år tilbage til dengang, dette
lovforslag så dagens lys, da socialministeren
den 18. maj 1989 fremsatte et forslag, der åbne-
de for nogle efter vores opfattelse uforvarlige
ordninger i fleksibilitetens hellige navn. Lov-
forslag nr. L 246, som det hed, blev heldigvis ik-
ke vedtaget, men det blev genfremsat i en ænd-
ret skikkelse i det foreliggende lovforslag nr. L
61. Det er et forbedret forslag, og jeg vil gerne
forklare, hvorfor vi synes, det er forbedret i for-
hold til det tidligere forslag.